

Záhonyi András: A tények azonban makacs dolgok

„Nem az a cél, hogy úgy ismerjük meg a magyarságot, amilyennek szeretnők látni, hanem az, hogy úgy ismerjük meg, amilyen volt.”

László Gyula régész-képzőművész

(Záhonyi András mérnök formabontó összeállítása a „**hivatásos**” és az „**amatőr**(nek tekintett)” **kutatók** bakijairól, tévesztéseiről.)

Fel lehet-e hívni az embereket, a média figyelmét arra, hogy a „nemzeti oldal” jószándékú dicsőségkeresői gyakran túloztak-túloznak, és a hivatásos („megélhetési”) kutatók pedig időnként (megrendelésre, politikai nyomásnak engedve) csúszttattak-csúsztatnak?

„A tények azonban makacs dolgok” c. összeállításunk erre tesz (időnként humoros formában) kísérletet.

Közismert, hogy az utóbbi 500 évben a magyarság érdekeit háttérbe szorították, történelmét a „győztesek” átírták. Ezért a magyar polgárok vágnak arra, hogy az elmúlt idők dicsőségéről, kultúráról, nyelvünk szépségeiről is halljanak. Az emigráció tagjai (és a „rendszerátalakítás” után a Kárpát-medencében élő magánkutatók is) igyekeztek ezt a jogos igényt kielégíteni. Műveikkel nagy népszerűségekre tehettek szert, mivel az „eltitkolt történelem” bemutatását már nem tiltották, az akadémiai tudomány és művészet terén viszont elmaradt a „szemlélet- és rendszerátalakítás”.

Reméljük, hogy előadásunk elősegíti majd a fiatal tudósgeneráció mielőbbi döntéshozó pozícióba kerülését, majd az eddigi hibák-tévesztések kijavítását.

(A nehéz történelmi időket megélt, már igen idős tudósgenerációtól ez a váltás csak igen lassan és visszafogottan várható el.)

Csak egy őszinte szembenézés révén képzelhető el, hogy a **TUDOMÁNY tekintélye a magyar emberek előtt visszaálljon**. A MTA jelenlegi (matematikus) elnöke is megerősítette, hogy erre a szemléletváltásra feltétlenül szükség van.

25 év után eljött az ideje, hogy ne kövessük tovább román, szlovák, cseh, osztrák, szerb stb. szomszédaink „történelemszépítő”, „dicsőséggyártó” példáját, s szakítsunk a legyőzött népek „merjünk kicsik lenni” programjával is. Nekünk ugyanis elegendő az **igazságot** megírni – nem kell azt túlszínezni. A több mint 1100 éve a Kárpát-medencében élő magyarságnak és elődeinek (a néhány kudarc és elkövetett hiba ellenére) ugyanis tényleg volt dicső és sikeres történelme!

Az **őszinte tükörtartás** mellett célunk még három igazságkereső, de csak kevés helyre eljutó szakkönyv szélesebb körű megismertetése is.

Összeállításunkban főleg két, forradalmi gondolatokat megfogalmazó **régész** (László Gyula, Makkay János) és egy 2000 oldalas rovás-enciklopédiát összeállító **matematikus-írástörténész** (Mandics György) középiskolások számára is érthető érveléseit, példáit tárjuk rövidítve a nyilvánosság elé.

Összeállításunkkal azt szeretnénk elérni, hogy a magyar tudósok (köztük a történelem- és íráskutatók) – félretéve ellentéteiket, egyéni érdekeiket – fogjanak össze a **közös cél** érdekében. Úgy, ahogy azt a szomszédos /hasonlóan kis területű/ országok szakemberei teszik. Látniuk kell ugyanis, hogy ha ez az **összefogás és önkritikus rendcsinálás** elmarad, akkor hosszú távon a magyarság fogja szellemi értékeit lebecsülni és elfelejteni.

A jó- és rosszszándékú spekulációk, az eltorzított „tények”, a hamisítások leleplezése ezért alapvető érdekünk!

Tudjuk, hogy ez fájni fog azoknak, akik eddig haszonélvezői voltak a gyakran politika irányította tudománynak és művészetnek, vagy nagy tapsot kaptak a nemzeti rendezvények lelkes közönségétől. Mégis arra kérjük őket, hogy gyakoroljanak önbírálatot, és maguk javítsák ki hibáikat, tévesztéseiket. Majd fogjanak össze, és írják meg „igaz történelmünk” könyvét.

Ha nem teszik, gyermekeik, unokáink a mieinkkel együtt élnek majd meg a magyarság szellemi megsemmisülését, nyelvünk és kultúránk rezervátumba zárását.

Ha megteszik, megmarad tekintélyük és becsületük, s az egykori megalkuvás, szenzációkeltés hamar feledésbe merül. És ami a legfőbb: a **belső rendcsinálással** esélyt adnak a magyarság szellemi megmaradásához.

Könyvünkkel és előadásunkkal ehhez a **közös munkához** kívánunk sok **erőt** és **bátorságot!**

Bemutatott példák

Új eredmények az archeogenetikában

A méltatlanul elfeledett Pozsonyi csata

Forrás: Torma Béla Gyula – Veszprémy László: Egy elfeledett diadal

(A 907. évi pozsonyi csata. HM Hadtört. Int. és Múz., Bp., 2008)

Tóth Sándor: Győztes csatáink I. Miskolci BE, 2009.

A magyar őstörténetről

Források:

Magyar Őstörténet. Tudomány és Hagyományörzés. MTA BTK Tört.tud. Int., 2015.

Makkay János: Hogyan kell történelmet írni? A szerző kiadása, Bp., 1998.

(Györffy György, Kristó Gyula, Glatz Ferenc, Róna-Tas András, Rédei Károly stb. műveinek, gondolatainak kiértékelése)

László Gyula: Őstörténetünk. Tankönyvk., Bp., 1981.

Őseink pogányságáról

Székelly-magyar rovásírás

A kritikai hangot megfogalmazó Szarvas Gábor „szerepe” Somogyi Antal rovásírásos hagyatékának fennmaradásában

Ki és miért üldözhetette a rovásírást?

Feltűnési viselkedésben szenvedő „leletgyártók”, szenzációkeltők, hamisítók

Az „akadémiai rováskutatók” (pl. Sándor Klára, Vásáry István) vesszőparipái (jelátvételek;

késői eredeztetés;

Somogyi Antal, Mandics György és kutatótársaik eredményeinek, munkáinak „elhallgatása”)

Forrás: Mandics György: Róvott múltunk I-III. Irodalmi Jelen, Arad, 2010-2012.

Megfelelési kényszer a „hivatalos” és a „nemzeti” (amatőrnek tekintett) tudományban, preferált kutatási területek

Miért fontos a forráskritika és a források összehasonlító áttekintése?

Az elmaradt akadémiai rendszerváltás következménye: maradt a régi paradigma (idegen, magyarságellenes elképzelések idézése; a tények szubjektív értelmezése, elhallgatása – pl. az idejétmúlt nyelvi családfa-elmélet elemeinek megtartása).

El szabad-e olvasni egy akkád (babiloni-asszír) nyelvű, késői ékjelekkel leírt mezopotámiai eposzt sumerul? (A válasz: nem!)

„Akkadosítási” kísérletek

Etruszk feliratok olvasása – kutatónként eltérő ábécével, szinte mindig gyökeresen más olvasattal

Marác László a finnugor elmélet gyenge pontjairól

Személyeskedések, belső harcok a tudományban

Az ugor-török „háború”

A Badiny-Komoróczy vita

A Vékony Gábor – Harmatta János vita

Anti-Kristó

Így írtok ti magyar őstörténetet

Mandics György „róvott múltja”

Vita a székely-magyar rovásírás szabványosításáról

Magyarországon jelenleg nincs külön írástörténeti képzés – mégis egyes „hivatásos” történészek, régészek, íráskutatók szinte érvelés nélkül „amatőrnek” bélyegeznek másokat – majd erre a szubjektív ítéletre hivatkozva az utóbbiak eredményeit teljesen figyelmen kívül hagyják!

László Gyula régész emléklakettje
(az **Őstörténetünk** szerzője)

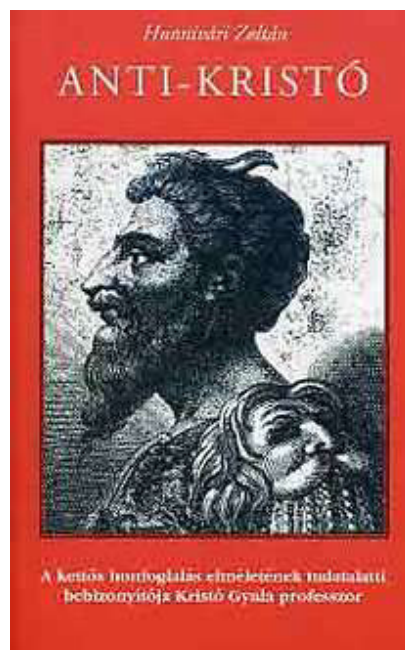
Mandics György „**Róvott múltunk** I-III.”
kötetének borítója
(Irodalmi Jelen, Arad, 2010-2012)

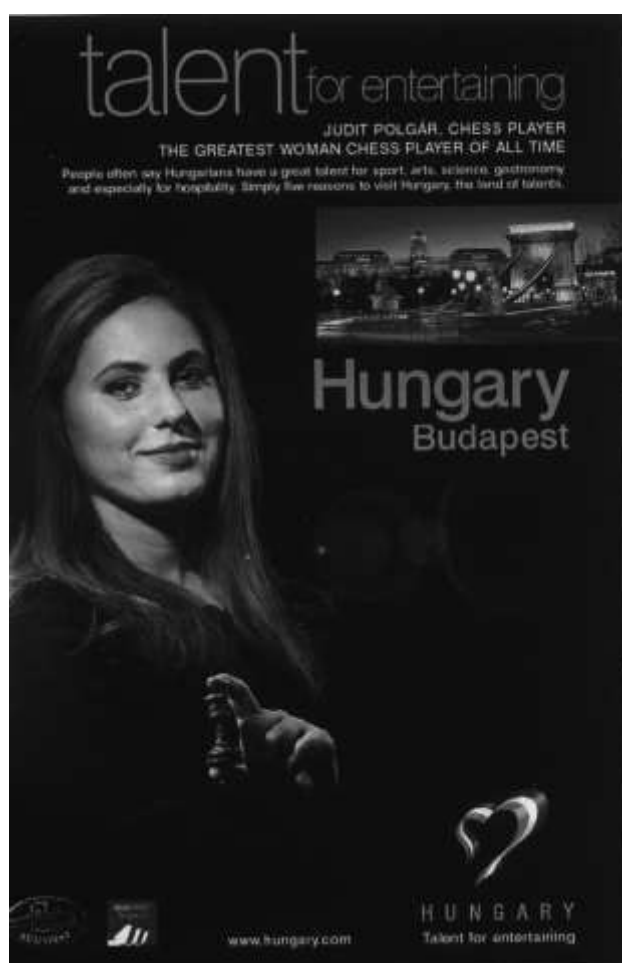
A 2008-ban megjelent könyv a **Pozsonyi csata** részletes leírását tartalmazza

Könyv a **Magyar Őstörténet** Konferencia előadásairól (MTA, 2013. ápr. 17-18.)

Kristó Gyula munkásságának „kritikáját” szerzője álnéven (Hunnivári) jelentette meg

Polgár Judit, minden idők legnagyobb női sakkjátékosa (Az Országimázs Központnak így kellene más területeken is népszerűsíteni Magyarországot és érdekeit!)